

Одним із пріоритетів України третього тисячоліття є інтегрування до «Європи знань», як плацдарму для виховання інноваційної людини, проектування акмеологічного освітнього простору, формування «розумної організації розумних людей» (В. Кремень).

Культ знань і прагнення здобути вищу освіту серед українців сьогодні є очевидними. Свідченням цьому слугує факт, що в Єдиній державній електронній базі освіти за освітньо-кваліфікаційними рівнями молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста, магістра у 2014 р. було зареєстровано 2 млн. 100 тис. заяв від понад 601 тис. випускників, а до списку 800 найкращих університетів світу за рейтингом QS World University Rankings 2014/15 рр. потрапило шість українських університетів (для порівняння: у 2013 р. їх було чотири) – Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», Сумський державний університет, Донецький національний університет, НТУ «Харківський політехнічний інститут».

Виклики XXI ст. змушують зважати, що базовими категоріями національної освіти в руслі виконання Закону України «Про вищу освіту» стали «університетська автономія», «оптимізація навчального навантаження», «збільшення частки годин самостійної роботи студентів», «контроль якості освіти», «мобільність студентів і викладачів» й ін., а необхідними документами для студентів і молодих науковців з утілення Болонської конвенції – «європаспорт» (затверджує періоди навчання за межами рідної країни), «євростудент – 2000» (містить соціальну та економічну інформацію про студентське життя у країнах-учасниках ЄС), «міжнародна картка студента» (ISIC) (пропонує її власникам знижки у більш ніж 90 країнах на туристичні квитки, житло, проїзні документи), «гарантія якості у вищій освіті» (ENQA) (європейські стандарти якості для програм рівнів «бакалавр» та «магістр» для сімох предметів – бізнес, освітні науки, геологія, історія, математика, хімія та фізика), «європейський докторат» (додатковий сертифікат на навчання докторантів за кордоном).

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка активно включається у виконання

основних положень Закону України «Про вищу освіту». У 2015 р. в навчальному закладі створено Інститут педагогічної україністики (керівник проекту – ректор Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, доктор філологічних наук, професор, академік Академії наук вищої освіти України – М. І. Степаненко. Автор ідей, концепції і положення про Інститут педагогічної україністики – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України А. М. Бойко). У цьому ж році Міжгалузевою експертною радою з вищої освіти та з урахуванням результатів обговорення на засіданні Акредитаційної комісії визнано акредитованою магістратуру за напрямом підготовки 8.18010021 «Педагогіка вищої школи». Випусковою стала кафедра загальної педагогіки та андрагогіки. Доценти кафедри – В. М. Мокляк та А. В. Хоменко працюють над докторськими дослідженнями з проблематики Закону України «Про вищу освіту».

З метою виконання основних положень цього нормативного документу 17-18 листопада 2015 р. кафедрою загальної педагогіки та андрагогіки заплановано проведення Всеукраїнської науково-практичної конференції «Упровадження основних положень Закону України «Про вищу освіту» як засіб забезпечення європейського рівня діяльності вищої школи». З-поміж тематичних напрямів роботи наукового зібрання виділено наступні: 1. Креативність і стандартизація у сфері вищої освіти: національний та світовий вимір ХХІ століття; 2. Університетська автономія й академічна свобода як пріоритет національної освітньої політики; 3. Інтернаціоналізація вищої школи – фактор реалізації стратегії міжнародного співробітництва в освітній галузі; 4. Європейська кредитно-трансферна система: проблеми і перспективи запровадження у вищій школі України; 5. Теоретико-методичні основи втілення компетентнісного підходу до підготовки фахівця з вищою освітою: вітчизняний та зарубіжний досвід; 6. Концепція дистанційного навчання як інноваційного педагогічного засобу забезпечення освіти впродовж життя; 7. Європейський і світовий педагогічний досвід та здобутки реформування вищої освіти.

Багато з цих та інших питань піднято в статтях нашого Збірника. У рубриках «Теорія та практика навчання і виховання», «Актуальні проблеми вищої школи», «Історія розвитку педагогічної теорії та освітньої практики», «Хроніка» крізь методолого-теоретичний, методичний, історико-ретроспективний та практико-зорієнтований аспекти автори акцентували увагу на шляхах і перспективах розвитку освітньо-виховної системи України в контексті імплементації Закону «Про вищу освіту».

У подальшому таке спрямування нашої Збірки будемо розширювати і зміцнювати. Запрошуємо до плідної і творчої співпраці усіх бажаючих!